[Poul Sørensen.]
Landet faar, saa tror jeg vi alle er klar over, at der maa være et vist Forhold mellem de to Ting. Men vi mener, at denne Vej bør betrædes, for vil man naa længere frem med Hensyn til at skabe gode Forhold for den enkelte, som har Lyst til at være beskæftiget eller har Lyst til at samle sig noget til sin Alderdom, saa maa vi værne denne Lyst gennem en forstaaende og rimelig Lovgivning paa dette Omraade.

Vi er klar over, at der kan være et Problem med Hensyn til Fradrag ved Skatteansættelsen, men det er sikkert et Spørgsmaal, man let kan komme ud over, idet de enkelte Kommuners Økonomi vel ikke berøres meget af, om man stiller sig forstaaende heroverfor, og rent logisk vil det vel ogsaa være rimeligt at gøre det. Dette, at det offentlige giver et Beløb og saa igen igennem Skatter tager en Del deraf, er et Spørgsmaal, man sikkert kunde naa frem til en Løsning af.

Vi mener ogsaa, at man kan tale sig til Rette med Hensyn til Betegnelsen Rentemodtager. Dette ligger ganske paa Linie med den Opfattelse, som vi i det hele taget har, at gøre Aldersrenten til en virkelig Rente paa Forsikringsbasis. Vi stiller os heroverfor forstaaende og interesserede.

Jeg erklærer mig ganske enig i, at Spørgsmaalet om de tre Omraader, Hovedstadsomraadet, Købstæderne og de bymæssigt bebyggede Omraader og de rene Landkommuner, som er den Opdeling, Loven har, tages op til en nærmere Undersøgelse og Prøvelse i den Kommission, man har antydet. Ser man ud over Landet, vil enhver fra det praktiske Liv vide, at der paa dette Omraade kan være Ting, som i allerhøjeste Grad maa rettes, navnlig naar man tænker paa Forstadskommunerne til de store Byer, hvor der er mange, der er kommet ind under de Regler, som gælder for Købstaden eller Hovedstaden, alt efter hvor de enkelte Kommuner nu ligger. Mange Rentenydere kan ikke forstaa, at et enkelt Kommuneskel skal være afgørende for, at den ene skal have betydeligt mere i Understøttelse paa sine gamle Dage, end den anden faar. Jeg tror derfor, at det er fuldkommen rigtigt, at dette Spørgsmaal bliver taget op til Undersøgelse, og at man klarer sig, hvorvidt den Spændvidde, der er imellem Ydelserne inden for de tre nævnte Kategorier af Kommuner, er rigtig og svarer til det Udgiftsgrundlag, der bestaar for de tre kommunale Omraaders Vedkommende.

Det staar mit Parti ganske klart, at det foreliggende Forslag, saaledes som ogsaa den højtærede Minister har understreget, vil komme til at koste mange Penge. Inden for mit Parti har vi ikke haft Materiale til at foretage de grundige Undersøgelser, som den højtærede Minister har foretaget. Jeg kan her udtale, at vi er ganske klar over, at de Forbedringer, som mit Parti paa disse Omraader vil gaa med til i det Udvalgsarbejde, der forestaar, vil betyde en Udvidelse af de paagældende Omraader og medføre en øget Udgift. Vi for vort Vedkommende viger ikke tilbage for at tage øgede Udgifter paa disse Omraader for at faa skabt Forhold for Alders- og Invaliderentenyderne her i Landet, som svarer til, hvad man kan være bekendt at byde Medborgere, som skal modtage henholdsvis Invaliderente og Aldersrente. Hvis det Resultat, man kommer til i Udvalget, ikke er endeligt, og meget tyder vel paa, at vi ikke paa forholdsvis kort Tid kan komme til Vejs Ende, haaber vi, at det Initiativ fra Ministeriets Side vedrørende en Kommission, som her er antydet, hurtigt maa vise sig, saaledes at disse Spørgsmaal, som efter vor Mening i høj Grad trænger til at blive taget op til Overvejelse, kan blive behandlet i en Kommission.

Vi giver, som sagt, vor fulde Tilslutning og vil vise vor store Interesse for at arbejde med paa Undersøgelserne først i det Udvalg, som nu skal nedsættes, og senere i den Kommission, som forhaabentlig vil blive nedsat paa Ministeriets Initiativ om denne Sag.

Ragnhild Andersen: Der er Grund til at hilse med Glæde det Initiativ, som har givet sig Udtryk i det Forslag, som her er lagt paa Tingets Bord, tilsigtende en Række Forbedringer for Alders- og Invaliderentenyderne, saa meget mere som Spørgsmaalets Løsning er i allerhøjeste Grad paakrævet. Naar jeg har sagt disse Ord om det Initiativ, der hermed er vist fra socialdemokratisk Side, kan jeg tilføje, at Socialdemokratiet, som i en Aarrække har haft Regeringsmagten, vel havde haft en gunstigere Lejlighed end denne, hvor det er det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, der er Socialminister, til at fremsætte et saadant Forslag.

Det er jo ikke saadan, at Spørgsmaalet om de daarlige Vilkaar for Alders- og Invaliderentenyderne er af ny Dato. Allerede før Krigen beskæftigede vi os med de samme Ting. Det er sikkert ikke det høje Ting ubekendt, at det kommunistiske Parti har fremsat ikke eet, men flere Forslag her i Tinget om Forbedringer af Forholdene for Alders- og Invaliderentenyderne. Allerede i Samlingen 1937—38 foreslog mit Parti,